

Onze reis naar Duitsland in mekaar gebotst te Glinde.
"Lager Wiesenfeld, barak 13, kamer: IN DEN HOOIZOLDER."

ONZE REIS NAAR DUITSLAND. Muziek: Hei de wiska.

Elk kreeg zijn briefje om een reisje te doen.
En met fatsoen werden we toen
Met een boemeltreintje tot aan AKEN gestuurd.
't Melken was toen gezuurd.
Als je niet weet wat pakken en sjouwen heet,
We kunnen 't je vertellen in 't lang en in 't breed.
Van AKEN tot HANNOVER sliepen we. Wie raadt op wat?
Met 't hoofden op een anders gat.

Refrein...

O, dat reisje, dat was een spel.
't Leek ons nog erger of gingen we naar d' hel.
Toch lieten we nog niet van eten,
Want van tranen moeten we niet weten.
Zelfs blijgezind en vol gemoed
trokken we 't onbekende tegemoet.

II

Eens dat we in 't land der glimlach zijn aangeland
werd 't naar de hand, niet meer zo plezant.
Heb je nog tabak, dan heb je 't niet zuur,
Kijk naar je gebuur.
Zit je in nood, namelijk geen brood,
Zingt dat 't klettert, lacht met de dood.
Heb je weinig brieven, in andre woorden schrap,
Neem dan een typiste voor de grap.

Refrein...

In de barakken, daar is 't plezant.
De vlooiën komen eten uit je hand.
In 't bed is het net zo hard als enen steen,
Zo enen vindt g' in burgerleven geen.
We kregen dan elk een ferm stuk brood.
Want van 't geven hebben z' hier een broertje dood.

III

Doch kameraden, eens komt de tijd
Dat we met vlijt, en zonder spijt
Ons gat gaan vagen aan al dat gespuis.
Aan vlooiën, zwijnen en de luis.
We zullen gaan, wel te verstaan,
Naar thuizen van 't Potten, om dan voortaan
Eens te kunnen spreken van de tijd van weleer.
De tijd van trek maar aan je leer.

Refrein...

Beste Vrienden, nog wat geduld.
Want weldra zal onze wens zijn vervuld.
Eens komt de tijd dat we marcheren,
Om nooit meer weer naar hier te keren.
Geloof me vrij, zo zal het zijn,
Want binnen kort verlaten w' al die zwijns.